

NEJVYŠŠÍ SOUD

informační kancelář

R. K. H.
XY,
XY
XY@seznam.cz

Brno, 18. 3. 2026
sp. zn.: Zin 57/2026

**Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen
„informační zákon“)**

Vážený pane H,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 13. 3. 2026 Vaši žádost o poskytnutí informace, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění:

„Předmět: Nejvyšší soud 22 Cdo 1442/2025 Amicus curiae. Žádost vedlejšího účastníka řízení o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. Kabinetní Justice. Jako kauza Tomáš Sokol. Veřejné informování občanů ČR soudem o veřejném jednání a o veřejném vyhlášení rozsudků proti žalované ČEZ

*Nejvyšší soud- povinná
na vědomí účastník -žalobce*

Česká tisková kancelář

Praha Černý pátek datem 13.3.20026

Věc: Amicus curiae (Ústavního soudu). Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. Dle vázanosti povinné Nálezem Ústavního soudu. Jako kauza JUDr. Tomáš Sokol, nález ze dne 30. 3. 2010 sp. zn. Pl. ÚS 2/10 (N 68/56 SbNU 761; 123/2010 Sb.) Nález III. ÚS 2551/16 a zejména Nálezu PL. US II/10 ze dne 30.3.2010 (123/2010 Sb.) ve věci „ rozhodnutí,, rozhodovaných povinnou : ve vztahu k věci 22 Cdo 1442/2025 pro povinnou závazné citaci Nálezem uvedeným v život ,e- Sbírka, zákon č. 123/2010 Sb. níže:

IV. A Námitka porušení veřejnosti jednání a nevyhlášení rozsudku Nejvyšším soudem 17. Veřejnost jednání soudů, včetně veřejnosti vyhlásování rozsudků, patří k důležitým pojistkám před zneužíváním moci ze strany soudního aparátu jak ze strany účastníků řízení, tak ze strany širší veřejnosti. Transparentnost rozhodování přispívá k legitimitě soudní moci a k budování důvěry v ní [srov. nález ze dne 30. 3. 2010 sp. zn. Pl. ÚS 2/10 (N 68/56 SbNU 761; 123/2010 Sb.); k zásadě veřejnosti jednání viz též nález ze dne 7. 7. 1994 sp. zn. I. ÚS 2/93 (N 37/1 SbNU 267)]. Veřejnost jednání zároveň patří mezi zásadní obsahové náležitosti práva na spravedlivý proces, jež je výslovně zakotvena jak v Úmluvě, tak v Ústavě. Podle čl. 6 Úmluvy má každý

právo na to, „aby jeho záležitost byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným soudem zřízeným zákonem... Rozsudek musí být vyhlášen veřejně, avšak tisk a veřejnost mohou být vyloučeny buď po dobu celého nebo části procesu v zájmu mravnosti, veřejného pořádku nebo národní bezpečnosti v demokratické společnosti, nebo když to vyžadují zájmy nezletilých nebo ochrana soukromého života účastníků, anebo v rozsahu považovaném soudem za zcela nezbytný pokud by, vzhledem ke zvláštním okolnostem, veřejnost řízení mohla být na újmu zájmům spravedlnosti. Podle čl. 96 odst. 2 Ústavy je jednání před soudem ústní a veřejné; výjimky stanoví zákon. Rozsudek se vyhláší vždy veřejně. Konečně čl. 38 odst. 2 Listiny stanoví každému právo, „aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.“

21. Na rozdíl od principu garance veřejného ústního jednání nejsou v případě povinnosti veřejného vyhlášení rozsudku, tedy meritorního rozhodnutí v čl. 96 odst. 2 Ústavy, připouštěny výjimky z povinnosti veřejného vyhlášení rozsudku („Rozsudek se vyhláší vždy veřejně“). Pravidlo veřejného vyhlášení rozsudku je tedy bezvýjimečné a bezpodmínečné, nelze jej nijak omezovat [viz nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 2. 2015 sp. zn. I. ÚS 3046/14 (N 49/76 SbNU 669)].

22. Občanský soudní řád stanoví podrobná pravidla postupu při vyhlášení rozsudku v § 156 odst. 1 a 2, která se vztahují na vyhlášení rozsudků před soudy prvního stupně, stejnou formou se přistupuje k vyhlášení rozsudku též v odvolací instanci (viz III. ÚS 2551/16 7 § 211 ve spojení s § 223 o. s. ř.). Jde-li o dovolací řízení, podle obecného odkazovacího ustanovení § 243b o. s. ř. platí pro toto řízení přiměřeně ustanovení o řízení před soudem prvního stupně, není-li stanoveno jinak. Tak tomu není, a ani jinak být nemůže, neboť to je u ústavně výslovně zakotvených kautel, jako je imperativ „veřejného vyhlášení“ podle čl. 96 odst. 2 Ústavy, vyloučeno. I v tomto soudním řízení, a to za situace, kdy dovolací soud rozhoduje rozsudkem, tak platí, že zamítá-li dovolací soud dovolání proti rozsudku odvolacího soudu, nebo mění-li či zrušuje rozsudek odvolacího soudu (§ 243f odst. 4 o. s. ř.), musí svůj rozsudek vyhlásit veřejně, a to bez ohledu na skutečnost, že ve věci rozhodoval bez jednání podle § 243a o. s. ř.

23. Stěžovatelka poukázala na to, že napadený rozsudek Nejvyššího soudu nebyl veřejně vyhlášen. Ve vyžádaném soudním spise je na č. l. 448 založen protokol o vyhlášení rozsudku dovolacím soudem. Podle tohoto protokolu došlo k vyhlášení napadeného rozsudku dne 28. 4. 2016 v době od 9.00 do 9.15 hod., přičemž v něm uvádí, při vyhlášení nebyl přítomen právní zástupce stěžovatelky ani vedlejšího účastníka řízení. Stěžovatelčino tvrzení tedy nekorespondovalo s tím, co bylo zaznamenáno ve spise. Stěžovatelka však v doplnění svého podání ze dne 4. 12. 2017 namítla, že žádný z účastníků nebyl k vyhlášení rozsudku Nejvyšším soudem obeslán a že by se tak mělo stát s ohledem na čl. 96 odst. 2 Ústavy, čl. 36 odst. 1 Listiny, čl. 6 odst. 1 Úmluvy.

24. Ústavní soud v tomto bodě konstatuje, že požadavku na zajištění veřejné kontroly soudní moci bylo jistou měrou učiněno zadost alespoň potud, že znění rozsudku bylo komukoli zpřístupněno na internetových stránkách Nejvyššího soudu (viz <http://www.nsoud.cz>, cit. ze dne 9. 11. 2017). Není však možné tímto způsobem veřejné vyhlášení rozsudku „nahradit“. Jednak tento způsob postrádá prvek bezprostřednosti, a často i aktuálnosti, navíc (řádne) vyhlášení rozsudku má určité právní účinky (viz např. § 154 a § 156 odst. 2 o. s. ř. a zasahuje

do ústavně zaručeného procesního postavení účastníků řízení). Z těchto důvodů je třeba, aby účastníci řízení, stejně jako veřejnost, byli o vyhlášení rozsudku předem vyrozuměni právě s ohledem na procesní důsledky vyhlášení rozhodnutí, které s tím občanský soudní řád spojuje. To se v posuzované věci dle všeho nestalo.

a) na základě výše uvedeného ve vztahu k originálu dokumentu povinné č.j: 22 Cdo 1442/2025 – 518 a závaznosti nálezů ÚS jak pro žadatele, tak pro povinnou, požadují poskytnout informaci (dokumentu-úřední veřejné listiny se všemi náležitostmi ,dle Ústavy ČR, ČL. 10, v návaznosti na Smlouvu o fungování EU ČL. 114 a Nařízení Rady a EO č. 910/2014 s vyjádřenou vůlí podepisující se soudkyně na originál dokumentu vytvořeného v elektronické podobě dig. podpisem v elektronické podobě, tak jak originál dokumentu č.j: 22 Cdo 1442/2025 - 518 vznikl:

a1) Dokument prokazující, že byl vytvořen podklad pro veřejné projednání a veřejné rozhodnutí ve věci (oznámení-informace soudu o tom, kdy bude soud veřejně ve věci jednat, s kým a o tom, že má soud v úmyslu veřejně vyhlásit rozsudek)

a2)Dokument prokazující že dokument s obsaženou informací pod a1) (pokud byl původcem vytvořen) byl veřejně veřejnosti oznámen, doručen, uveřejněn na fyzicky veřejnosti nepřetržitě přístupné fyzické úřední desce povinné, na místě veřejnosti přístupném 24/7 v noci osvětleném i pro osoby ZTP a zdravotně postižené se současným uveřejněním na webu povinné dálkovým přístupem.

a3) Dokument prokazující, že soudce „referátem,, uložil konkrétní úřední osobě nebo zaměstnanci soudu informace výše uvedené pod a1, a2) jako řádným úředním postupem v souladu s pravomocným a vykonatelným nálezem výše uvedeného Nálezu, uveřejnit .

a4) Dokument prokazující, že nedošlo k „maření vykonatelného rozhodnutí soudu- Nálezu ÚS,, tak je uváděno výše a poškození cizích práv (veřejnosti a občanů ČR). oproti řádnému úřednímu postupu povinné v průběhu vedeného řízení, před veřejným projednáním , před veřejným rozhodnutím a před veřejným vyhlášení rozsudku povinnou ve věci rozhodnutí povinné č.j: 22 Cdo 1442/2025 – 518 odporujícím dobrým mravům.

a5) Je- bylo v letech 2019- 2026 do podání žádosti i v jiných věcech jednáno povinnou neveřejně a došlo k vyhlásování rozsudků neveřejně jako ve věcech žalobce K. s žalovanou ČEZ, a.s.? Pokud ANO, tak v kolika jednotlivých případech (neveřejné jednání a zvláště neveřejné vyhlášení rozsudku) a s jakou protistranou (jméno a příjmení žalobců).

a6) Pokud je informací v bodě a5) informace NE, tak požadují poskytnou informaci ve vztahu k diskriminaci veřejnosti při procesech se stranou sporu ČEZ, a.s. Nadržování ČEZ, a.s. Kdo, jaká konkrétní osoba byla u povinné povolána zákonem č. 320/2001 Sb. O finanční kontrole dle § 28 ,ve funkci INTERNÍ AUDIT, v období a časové ose let 2019 od podání žaloby a následujících, na tyto pochybení upozornit předsedkyni soudu k přijetí opatření řádným úředním postupem ve vztahu ke škodám, které špatným úředním postupem vznikly a vznikají účastníkům a vedlejším účastníkům zejména spol. ČEZ,a.s, která je ekonomicky a finančně zřejmě ze špatného úředního postupu povinné pod hranicí chudoby.

a7) Požadují neanonymizovaný originál dokumentu originál dokumentu č.j: 22 Cdo 1442/2025 - 518 ze soudního spisu v elektronické podobě, tak jak byl původcem- povinnou vytvořen v elektronické podobě technickým prostředkem PC.

a7) závěrem požadují poskytnout informaci, prokazující způsob a formu jakou povinná řádným úředním postupem provedla úkon oproti skutečnému vlastníkovi Vodohospodářské stavby - vodního díla Odkaliště Vysočany, tak jak plyne z obsahů spisů prokazující výpis z OR České energetické závody, státní podnik v likvidaci ve vazbě na dohledaný majetek. (přílohou šetření Vodoprávního úřadu Městského úřadu Žatec na vodním díle které je obsahem žaloby k datu leden 2026. (přílohou, včetně úředního záznamu audiovideo)“

Jelikož z projednávané žádosti vyplývá, že nejste zcela přesně obeznámeni s fungováním Nejvyššího soudu a pravidly vedení dovolacího řízení, uvádí povinný subjekt následující informace obecného charakteru, jimiž je současně odpovídáno i na jednotlivé otázky.

Předně lze upozornit na písemný charakter dovolacího řízení – Nejvyšší soud vzhledem k vymezeným pravomocím rozhoduje zpravidla o právních otázkách na základě předloženého spisového materiálu (procesního soudního spisu), přičemž o dovolání v civilním řízení rozhoduje Nejvyšší soud zpravidla bez jednání, vizte zákonnou úpravu dovolacího řízení v rámci občanského soudního řádu (zvýraznění doplněno), např. následující ustanovení:

§ 241a o.s.ř. (1) Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu *spočívá na nesprávném právním posouzení věci.*

§ 243a o.s.ř. odst. 1: Dovolací soud *rozhodne o dovolání zpravidla bez jednání.*

Dovolání jako mimořádný opravný prostředek míří zpravidla na zkoumání správnosti právních otázek, u nichž lze provést dovolací přezkum na základě spisového materiálu.

Věc sp. zn. 22 Cdo 1442/2025 skončila vydáním usnesení, které bylo vydáno bez jednání, přičemž usnesení nejsou (automaticky, ze zákona) vyhlašována na úřední desce Nejvyššího soudu. Povinnost veřejného vyhlášení dopadá pouze a právě na rozsudky, nikoli usnesení, jak dokládá i v informační žádosti citovaná judikatura. Jelikož ve věci žádné veřejné jednání neproběhlo, pak z povahy věci nejsou k dispozici (neexistují) ani žádné „podklady pro veřejné projednání“, jak požadujete. Povinný subjekt je přitom přesvědčen, že informační žádosti v této části plně vyhovuje předkládaným sdělení, byť obsahuje informace v negativní podobě (negativním charakteru). Rozhodnutí v dovolacím řízení je tak vydáno v rámci písemného řízení bez jednání, jak ostatně předpokládá výše citovaná úprava občanského soudního řádu.

Jelikož v dané věci nedošlo k vytýkanému pochybení, pak zde rovněž ani nebyl důvod, proč by na základě těchto neexistujících (čistě domnělých) pochybení měl probíhat jakýkoli audit či kontrola. V obecné rovině povinný subjekt dodává, že ostatně soudní funkcionář ani nemůže (jako soudní manažer) zasahovat do vedených soudních řízení, respektive přímo do právního hodnocení či procesního postupu ve věci, takový postup je naopak zcela vyloučen.

Povinný subjekt dodává, že informační zákon neslouží k „vydávání úředních veřejných listin“, takový požadavek stojí zcela mimo rovinu informačního zákona, přičemž jako specifický úkon, vydání stejnopisu či kopie rozhodnutí nebo jiného osvědčení se nepohybuje v rovině informačního zákona, proto ho povinný subjekt tuto část vypořádává toliko uvedeným konstatováním bez nutnosti provedení dalších úkonů, které by mohlo představovat sdělení o odložení či vydání rozhodnutí o odmítnutí části informační žádosti. Okrajově lze doplnit, že jelikož je soudní řízení a soudní spis veden v písemné podobě, jsou i originály soudních rozhodnutí vydávány rovněž v písemné podobě. V negativní podobě lze tedy k informační žádosti sdělit, že originál rozhodnutí nebyl vydán v elektronické podobě.

Rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 1442/2025 je veřejně volně dostupné na webu Nejvyššího soudu www.nsoud.cz, přičemž povinný subjekt běžně na uvedenou databázi odkazuje, jelikož není možné k informačním žádostem poskytovat plnou (nepseudonymizovanou) verzi rozhodnutí. Povinný subjekt tak považuje zákonem stanovenou informační povinnost za splněnou uvedením odkazu na zveřejněný text zájmového rozhodnutí, vizte následující odkaz:

https://rozhodnuti.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/A044033B2B103474C1258CEF004D2108?openDocument&Highlight=0,

Povinný subjekt na úplný závěr dodává, že řízení u Nejvyššího soudu skončilo vydáním odkazovaného rozhodnutí, Nejvyšší soud v předmětné věci neprováděl žádné další úkony.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

Mgr. Václav Vlček
poradce v otázkách informačního zákona
pověřený vyřizováním žádostí o informace